
STUDENTI MUSÍ MÍT KOMUNISTICKÝ POMĚR K PRÁCI A MUSÍ SE UČIT VĚDECKÝM POZNATKŮM, KTERÉ JSOU V SOULADU SE ZÁJMY KOREJSKÉ REVOLUCE

**Projev na setkání se studenty vysokých a vyšších
středních technických škol, kteří se zúčastnili výstavby
hlavního města**

15. listopadu 1967

Především mi dovoluňte, abych jménem ústředního výboru strany a vlády republiky vyslovil vřelé blahopřání vám, zde shromážděným soudružkám a soudruhům studentům, kteří jste při odstraňování následků povodně v městě Pchjongjangu projevili vysoký revoluční elán a dosáhli tak skvělých pracovních výsledků, a vaším prostřednictvím i všem studentkám a studentům, zmobilizovaným k budování města Pchjongjangu.

Studenti naší země byli letos zmobilizováni nejen k odstraňování následků povodně v městě Pchjongjangu, ale vedle toho ani o letních prázdninách neodpočívali, aby dobrovolně pomohli pracujícím v jejich celkovém pracovním úsilí v zájmu naplnění revoluční linie strany, spočívající v souběžném rozvíjení hospodářské a branné výstavby, a na všech místech naší země vykonali obrovské činy. Tyto vlastenecké činy studentů vysoce oceňujeme.

Všechny tyto skutečnosti jasně ukázaly, že naše strana studentům důvěřuje a že také studenti důvěřují straně a za její péče spolehlivě vyrůstají ve vynikající kádry našeho národa.

Mám za to, že vaše nynější účast při výstavbě hlavního města byla obrovskou pomocí při vašem úsilí o připodobnění dělnické třídy a o revolucionizaci. Ve škole se učíte proto, abyste později mohli sloužit zájmům a štěstí dělnické třídy a všeho lidu. Proto

abyste se stali vynikajícími kádry našeho národa, jaké strana požaduje, musíte se bezpodmínečně revolucionizovat a připojovat dělnické třídě. Účast studentů a učitelů, kteří se věnují duševní práci, na práci fyzické je velmi dobrou příležitostí pro jejich revolucionizaci a připojování dělnické třídě.

Jihokorejská reakce dnes chrlí pomluvy, že uvědomělé pracovní úsilí našich pracujících a studentů je „nucenými pracemi“, což je opravdu naprostý nesmysl. Mezi vámi sotva bude někdo, kdo si myslí, že vaše nynější účast na výstavbě hlavního města byla „nucenými pracemi“.

Jednou z nejdůležitějších otázek při budování socialismu a komunismu je vychovávat pracující k tomu, aby měli práci rádi a aby se do práce uvědoměle zapojovali.

Práce je zdrojem všech materiálních hodnot a všeho štěstí. Jen v procesu cílevědomé práce lidí jsou vytvářeny materiální hodnoty a neustále se zdokonalují pracovní nástroje, jen v tomto procesu se mohou vyvíjet výrobní síly a společnost. Bez práce v žádném případě nelze upevňovat hospodářskou základnu státu ani budovat společnost, v níž by se dobře žilo. I v budoucnosti, až se naše hospodářská základna proti dnešku nesrovnatelně upevní a až náš lid bude žít mnohem lépe než dnes, budou pracující musít pracovat, aby si svůj šťastný a dobrý život udrželi. I v komunistické společnosti musí lidé pracovat. Komunistická společnost je takovou společností, kde všichni lidé společně pracují a všichni společně dobře žijí. Je sice pravda, že v komunistické společnosti, která bude společností velmi vysocě vyvinuté techniky, bude práce pro lidi asi mnohem snazší a radostnější než dnes, avšak komunistická společnost v žádném případě neznamena, že tam bude možno žít bez práce. Proto jednou z nejdůležitějších otázek komunistické výchovy pracujících je pěstovat v nich správný poměr k práci. Mít práci rád a aktivně se na práci podílet je nejsvětější povinností všech pracujících.

My všichni musíme mít správný poměr k práci a nesmíme připustit, abychom měli k práci odpor anebo chtěli žít na něčí úkor. Snaha žít bez práce a na něčí úkor není ničím jiným než ideologií vykořisťovatelských tříd a my s takovouto starou ideologií musíme energicky bojovat.

Láska k práci je jednou z nejdůležitějších vlastností komunisty a proto otázku, zda člověk má nebo nemá správný poměr k práci, lze nazvat důležitým ukazatelem toho, zda může nebo nemůže být revolucionářem. Jen člověk, který má rád práci a práci se uvědoměle věnuje, může být opravdovým revolucionářem, sloužícím dělnické třídě a lidu, zatímco lajdák, který má k práci odpor, se revolucionářem absolutně stát nemůže. Lidé, kteří mají k práci odpor, jsou lidé zaostalí a jako takoví se nakonec stanou lidmi, kteří budou pro naši společnost zbyteční. Studenti musí neúnavně usilovat o to, aby si osvojili komunistický poměr k práci a budou musít vždy mít práci rádi a poctivě pracovat.

Musíte, soudružky a soudruzi, nejen se na práci uvědoměle podílet, ale též aktivně bojovat za to, aby pracující byli osvobozeni od těžké a namáhavé dřiny, za to, aby byl odstraněn rozdíl mezi prací duševní a prací fyzickou, mezi prací lehkou a těžkou, mezi prací v průmyslu a prací v zemědělství.

Důležitým úkolem nás komunistů po nastolení socialistického zřízení, v němž není vykořisťování a útlaku, je osvobodit pracující od namáhavé a těžké dřiny a odstranit rozdíly mezi různými druhy práce tak, aby všichni měli práci usnadněnu, ale přitom vyráběli více. Pro splnění tohoto úkolu musíme energicky rozvinout technickou revoluci a učinit naši zemi velmi vyvinutým průmyslovým státem. Podle směrnic IV. sjezdu naší strany musíme aktivně rozvinout technickou revoluci a uskutečnit industrializaci naší země tak, abychom nejprve osvobodili pracující od namáhavé dřiny a odstranili rozdíl mezi namáhavou dřinou a snadnou prací, v další etapě pak budeme musít provést mechanizaci a automatizaci všech výrobních procesů a postupně dosáhnout odstranění rozdílu mezi prací duševní a prací fyzickou. Důležitým cílem vašeho školního studia fyziky a chemie, strojírenské technologie, elektrotechniky a ostatních věd a vašeho učení se technice je právě to, abyste úspěšně splnili tento úkol.

Jestliže tento úkol chcete dobře splnit, musíte okusit i fyzické práce. Teprve když se přímo zapojíte do fyzické práce a poznáte z vlastní zkušenosti, jak je namáhavá, budete se lépe učit, abyste osvobodili pracující od namáhavé dřiny, a budete

také více usilovat o to, abyste vyrobili více dobrých strojů a rozvinuli techniku. Také učitelé musí bezprostředně okusit fyzické práce, protože jen tak budou studenty lépe učit pro to, aby pracující byli v souladu se záměrem strany osvobození od namáhavé dřiny a budou se také ještě aktivněji věnovat výzkumu v zájmu rozvoje vědy a techniky. Myslím proto, že vaše nynější účast na práci byla velmi dobrou věcí.

Uplynulo již 22 roků od té doby, co naše země byla osvobozena z koloniální nadvlády japonských imperialistů, a také přes 20 roků od doby, co máme vlastní vysoké školy. Před osvobozením v severní polovině naší republiky neexistovala jediná vysoká škola a po osvobození jsme začali vysoké školy budovat za obtížných podmínek. Třeba hned po osvobození, když jsme přistupovali k zakládání první vysoké školy, se u nás velmi mnoho diskutovalo o tom, zda u nás vysoké školy můžeme nebo nemůžeme vybudovat. Dnes však to vše je dalekou minulostí. Dnes v naší zemi existuje několik desítek vysokých škol, i když nepočítáme závodní univerzity. Na těchto vysokých školách studuje několik desítek tisíc studentů a jen počet učitelů na těchto školách dosahuje několika tisíc. To je naše veliká chloub a drahocenný kapitál.

Všechny vysoké školy musíme učinit místy, která budou vychovávat komunistické revolucionáře, budovatele komunismu. Jestliže toho chceme dosáhnout, musíme vysoké školy revolucionizovat, připodobnit je dělnické třídě. Jinými slovy, všechny vysokoškolské učitele a studenty musíme připravit tak, aby z nich byli rozhodní revolucionáři, vynikající budovatelé komunismu, schopní oddaně sloužit revoluci.

Přitom je nad jiné důležitou věcí důsledně vyzbrojovat všechny učitele a studenty komunistickou ideologií, revoluční ideologií naší strany. Tak musíme dosáhnout toho, aby se ze všech bez výjimky stali korejšti revolucionáři, budovatelé komunismu v Koreji. V žádném případě není přípustné, aby z našich vysokých škol vyšel jediný člověk ideově odcizený, jediný člověk, který by se štilil práce nebo nechtěl dobře provádět politiku strany a zaostával by za plněním revolučních úkolů.

Jak bylo zdůrazněno na celostátní konferenci strany, je v

zájmu vybudování socialismu a komunismu nutné, abychom všichni bez výjimky nadále usilovali o vlastní revolucionizaci. Jak jsem řekl před nedávnem i v Železárnách Hwanghä, musí i sama dělnická třída neúnavně usilovat o to, aby se revolucionizovala. Jestliže je někdo příslušníkem dělnické třídy, neznamená to ještě, že by také byl důsledně vyzbrojen komunistickou ideologií. Mezi dělníky je mnoho lidí, kteří nikdy nezakusili vykořisťování a útlak někdejších statkářů a kapitalistů a skoro nikdo z nich v minulosti nezískal zkušenost z revolučního boje. Navíc je v řadách dělnické třídy mnoho lidí, kteří jako bývalí rolníci, řemeslníci, drobní obchodníci nebo jiní příslušníci maloburžoazie přišli do řad dělnické třídy teprve před nedávnem. Všichni tito lidé se tak snadno nerevolucionizují. I mezi starými dělníky mohou být lidé, kteří se nedokázali zbavit starého myšlení. Proto i v řadách dělnické třídy je nutno provádět boj za revolucionizaci.

Boj za revolucionizaci je nutno zintenzívnit zejména ve školských institucích, kde pracují příslušníci staré inteligence. Naše strana se zaměřuje nikoli na to, aby se příslušníků staré inteligence zříkala, ale na to, aby i je všechny převychovala a tak revolucionizovala. Naše strana důvěřuje všem příslušníkům inteligence a neptá se na jejich původ. Proto příslušníci inteligence budou muset zintenzívnit boj o to, aby sami sebe revolucionizovali a pevně se vyzbrojili ideologií naší strany, a musejí s vysokým vědomím své stranickosti, třídnosti a lidovosti aktivně usilovat o to, aby vyzbrojili studenty komunistickou ideologií, revoluční ideologií naší strany.

Musíme zajistit, aby mezi učiteli byl zintenzívněn stranický organizační život, organizační život Socialistického svazu pracujících mládeže a vůbec všechn další organizovaný život, a musíme jim aktivně pomáhat, aby se mohli rychle připodobnit dělnické třídě, rychle se revolucionizovat.

Také studenti musí po dobu studia na škole neúnavně usilovat o to, aby se důsledně revolucionizovali a připodobnili dělnické třídě. Mezi našimi studenty máme i lidi, jejichž rodiče byli v minulosti drobnými obchodníky nebo řemeslníky a máme tam jistě i lidi, kteří si v minulosti žili v blahobytu. Těchto lidí se nesmíme bát ani se jich zříkat, nýbrž musíme doby jejich studia

na škole využít k tomu, abychom je všechny převychovali a tím revolucionizovali a připodobnili dělnické třídě.

Jestliže říkáme, že inteligenci revolucionizujeme, v žádném případě to neznamena, že jsme proti jejím příslušníkům jako takovým, nýbrž proti starým ideologiím, které přežívají v jejich hlavách. Největší překážkou při revolucionizaci příslušníků inteligence a jejich připodobňování dělnické třídě jsou přežitky maloburžoazní, buržoazní a feudální ideologie a poklonkovaní před velkými v jejich vědomí. Příslušníci naší inteligence budou musít důsledně vymýtít všechny tyto přežitky starého myšlení a důsledně se vyzbrojit jedinou ideologií naší strany.

O vlastní revolucionizaci a připodobnění dělnické třídě dnes bojuje mnoho příslušníků inteligence. Podle nedávné zprávy vedoucího tajemníka provinčního výboru strany v provincii Jižní Hamjong od té doby, co jsme navštívili Hamhung a uložili tam úkol revolucionizovat učitele, se učitelé Vysoké školy chemicko-technologické v Hamhungu i učitelé Vysoké školy lékařské v Hamhungu dobře zapojují do organizačního života a aktivně usilují o svou ideologickou převýchovu. To je velmi dobré. Všichni příslušníci naší inteligence by to měli dělat také tak.

Naše strana inteligenci důvěřuje a svěřila jí studenty i vědecké ústavy a továrny. Jelikož strana příslušníkům inteligence důvěřuje a nejen jim umožnila studium, nýbrž jim dokonce svěřila takové důležité revoluční úkoly, musí oni zase přirozeně důvěřovat straně a obětavě usilovat o to, aby splnili její očekávání.

Jak stále opakujeme, je výchovná práce velice čestnou revoluční prací. Proto učitel není prostě člověkem, věnujícím se určitému zaměstnání, nýbrž člověkem, vykonávajícím důležitou revoluční práci. Aby učitelé na tomto důležitém místě, na které je strana postavila, skvěle odvedli svou práci, musí se neustále zocelovat, aby se stali důslednými revolucionáři.

Jen revolucionizovaná inteligence může tvořit jednu z hlavních součástí naší strany. Jak je všeobecně známo, jsou ve znaku naší strany vedle dělníků a rolníků symbolicky zastoupeni i příslušníci inteligence. Jestliže se však inteligence nedokáže revolucionizovat, jak by mohla být jednou ze součástí naší

strany? Příslušníci naší inteligence budou musít neúnavně usilovat o vlastní revolucionizaci a své připodobnění dělnické třídě.

Vedle toho, že provedeme revolucionizaci a připodobnění dělnické třídě všech příslušníků inteligence a v další etapě pak revolucionizaci celé společnosti, musíme též uskutečnit povznesení celé společnosti na úroveň inteligence.

Jestliže chceme vybudovat bohatý a mocný stát, dále uspišit vývoj společnosti a v další etapě vybudovat komunismus, musí všichni lidé nabyt rozsáhlých a hlubokých znalostí. Jen když všichni lidé budou mít rozsáhlé a hluboké znalosti, bude možno rychle rozvíjet techniku a kulturu, odstraňovat tudíž i rozdíly mezi jednotlivými druhy práce, uskutečnit úplnou rovnost a vybudovat společnost, kde všichni lidé budou společně pracovat a všichni společně budou šťastně a dobře žít.

Jestliže budeme zintenzivňovat boj za revolucionizaci inteligence a všech ostatních příslušníků společnosti a za jejich připodobnění dělnické třídě a jestliže budeme zároveň zintenzivňovat kulturní a výchovnou práci a rozvíjet kulturní revoluci jako masové hnutí, může být rychle zvýšena úroveň vědomostí všeho lidu. Až v budoucnu všichni lidé budou procházet povinnou technickou školou a absolvovat vysoké školy, vznikne nám velký oddíl inteligence. V takové době pak i všichni příslušníci dělnické třídy budou mít mnoho vědomostí. Až se úroveň vědomostí všech lidí zvýší, stane se nemožným vydělovat inteligenci jako zvláštní vrstvu. Protože dnes vrstva vzdělanců není příliš početná, označujeme ji zvláštním názvem inteligence, avšak až v budoucnu všichni lidé budou mít rozsáhlé a hluboké vědomosti, nebude možné, aby inteligence existovala jako zvláštní vrstva. Až všichni příslušníci společnosti budou mít takto rozsáhlé a hluboké vědomosti, bude nakonec možno říci, že celá společnost byla povznesena na úroveň inteligence.

Dále bych chtěl ještě jednou položit důraz na otázku důsledného vytyčení čučeche v oblasti vědy.

Ve všech oblastech vědy, ať už se jedná o vědy přírodní nebo vědy společenské, je nejdůležitější věcí, aby bylo důsledně vytyčeno čučeche. Naši studenti musí vědu studovat a vědomosti

získávat tak, aby pokud možno sloužili korejskému lidu a prováděli korejskou revoluci.

I když zpíváme píseň, musíme volit takovou, která je blízká citům korejského člověka. Jen taková píseň se hezky poslouchá. Píseň, která není blízká citění korejského člověka, které lidé ani nerozumějí, nemá smysl, ani kdyby se zpívala sebevíce. Někteří lidé prý dnes říkají, že Korejci jsou zaostalí a nevědomí a proto neumějí zpívat písně italské a písně dalších zemí, což jsou skutečně nesmyslné řeči. Ať si italské písně mají rádi Italové, proč by však je měli mít v oblíbě Korejci? Nejde o to, abychom stavěli do popředí písně jiných zemí, ale o to, abychom zpívali písně, které jsou blízké citění Korejce a abychom rozvíjeli naši píseň.

Nejen hudba, ale i všechny obory společenských věd se musí důsledně zakládat na realitě naší země a ideologii naší strany.

Stejně to platí i pro vědy přírodní. Jak neustále opakujeme, i v budoucnosti, v komunistické společnosti, budou Korejci musít žít v překrásné zemi hedvábem vyšitých hor a řek, táhnoucí se v délce tří tisíc ri, v zemi korejské. Ani tehdy, až na celém světě zavládne komunistická společnost, nebudou Korejci moci v žádném případě žít někde v cizí zemi mezi neznámými horami a cizími vodami. Jestliže Korejci chtějí, aby se jim dobře dařilo na půdě Koreje, musejí dobře znát všechny zdroje této země, musí jich aktivně využívat, musí naši zemi industrializovat a vyrábět mnoho věcí na základě surovin, které v naší zemi máme. Jestliže toho chceme dosáhnout, musíme naši vědu bezpodmínečně rozvíjet v duchu myšlenky čučche.

Jen když ve vědě budeme vystupovat proti poklonkovaní před velkými a pevně nastolíme čučche, bude se naše země moci rychle rozvíjet, bude se moci stát ještě mocnější, bohatší a civilizovanější a také sjednocení vlasti se bude moci rychle uskutečnit. Jestliže budeme vědu rozvíjet v souladu s myšlenkou čučche a správně využívat zdrojů, které v naší zemi máme k dispozici, bude náš lid moci bez potíží šťastně a dobře žít, třebaže naše země má jen něco přes 220 tisíc čtverečních kilometrů.

Naše země je velmi bohatá na přírodní zdroje a má téměř všechny druhy přírodního bohatství. Jelikož však naši vědci a technici přírodní zdroje naší země dobře nestudují, neumíme

v pravý čas využívat ani zdrojů, které máme k dispozici. Až naši vědci a technici budou pevně stát na stanovisku čučche a energicky provádět vědecký výzkum, dokážeme bez potíží nacházet nové přírodní zdroje.

Dříve naši vědci četli jen knihy, jejichž autory byli cizinci, a tvrdili, že u nás nemáme nikl, jehož je zapotřebí k výrobě nerezavějící oceli. Nerezavějící ocel je artikl, který je velmi těžko k dostání i v cizině. Jelikož jsme si však dali za úkol rozvíjet národní hospodářství a vybudovat nové chemické továrny, potřebovali jsme velké množství nerezavějící oceli. Proto jsme se rozhodli, že nerezavějící ocel si budeme vyrábět sami a dali jsme se do hledání niklu. Tak jsme ložiska niklové rudy našli a získali jsme možnost nerezavějící ocel sami vyrábět.

Uveďme si ještě jiný příklad. Poněvadž zahraniční geologové říkali, že v takové nížině, jako je kolem Unrjulu, se železo vyskytovat nemůže, pracovníci našeho geologického průzkumu tam neprováděli geologický průzkum, zaměřený na hledání železné rudy. Avšak později naši geologové našli v oblasti Unrjulu obrovské zásoby železné rudy.

Našli jsme i fosfáty, o nichž se dříve tvrdilo, že je naše země nemá. Fosfáty máme v Sakču a také v Songhwa máme kvalitní fosfáty. Fosfáty máme jak v Pchjongwonu, Čungsanu a Songčchonou v provincii Jižní Pchjongan, tak i po celé provincii Jižní i Severní Hamjong a to ve velkém množství. A tak máme dnes možnost bez potíží vyrábět fosforečná hnojiva z domácích surovin.

Našli jsme i suroviny pro výrobu draselných hnojiv.

Naši geologové našli i bauxit a tak jsme získali vlastní surovinovou základnu, která nám umožňuje vybudovat lehkou metalurgii.

Tyto příklady dobře svědčí o tom, jak velmi důležité pro rozvoj vědy a techniky je důsledně vymýtit poklonkovaní před velkými a pevně nastolit čučche.

Mezi některými našimi vědci je poklonkovaní před velkými dosud dosti značně rozšířeno. Poklonkovaní před velkými je věc velmi škodlivá. Když lidé propadají poklonkovaní před velkými, stát nakonec hyne. Proto vystupovat proti poklonkovaní před

velkými a důsledně nastolovat čučche je velmi důležitou otázkou.

Musíme především zajistit, abychom si v ideologii důsledně vytyčili čučche, pevně se vyzbrojili ideologií naší strany a zaujali pevné stanovisko, odmítající každou jinou ideologii než je ideologie naší strany. Jen to však nestačí a je třeba pevně nastolit čučche i ve vědě.

Na to, že je nutno nastolit čučche ve vědě, jsme kladli důraz již dávno. Avšak dosud nelze říci, že by ve vědeckovýzkumných a školských institucích čučche bylo důsledně vytyčeno. Bude nutno nadále energicky rozvíjet boj za vytyčení čučche v oblasti vědy.

Potřebujeme vědu, která je nutná pro rozvoj naší země, vědu, sloužící naší revoluci a našemu lidu. Veškerá věda, bez ohledu na to, zda jde o vědy přírodní nebo společenské, musí sloužit naší dělnické třídě a našemu lidu a musí se stát vědou, která bude přispívat ke korejské revoluci, k budování socialismu a komunismu v Koreji. Věda, která neslouží našemu lidu a nepřispívá k naší revoluci, nám není k ničemu.

Jestliže budeme naši vědu rozvíjet v duchu myšlenky čučche, budeme moci naše národní hospodářství bez potíží rozvíjet i na pouhém základě zdrojů, které v naší zemi máme k dispozici. To ovšem neznamená, že máme k dispozici všechny druhy přírodních zdrojů. Avšak jestliže budeme rozvíjet vědu v souladu s realitou naší země, můžeme objevovat nové zdroje a také některé zdroje, které naše země nemá, nahrazovat zdroji existujícími.

Zatím jsme u nás nedokázali najít ropu, ale jestliže se budeme snažit, mohli bychom dokázat i to. Nemůžeme mít za to, že v naší zemi se ropa vůbec nevyskytuje. Vědci říkají, že ropu lze nalézt všude, jestliže se jde dostatečně do hloubky. Proto myslím, že když se o to budeme snažit, dokážeme nalézt ropu i v naší zemi.

I kdybychom připustili, že v naší zemi ropu nemáme, lze ropu dovážet výměnou za jiné u nás hojné přírodní zdroje, jestliže je budeme aktivně dobývat. Jak stále opakujeme, jestliže na základě antracitu a vápence, kterých máme velké množství, rozvineme výrobu cementu a budeme cement ve velkém množství vyrábět a

prodávat, budeme si za to moci ropu bez potíží koupit. Tak můžeme rozvíjet i chemický průmysl na bázi ropy.

Vedle výroby cementu musíme rozvíjet i strojírenství. Naše země má pro rozvoj strojírenství velmi příznivé podmínky. Máme mnoho železné rudy a pevnou základnu ocelářského průmyslu, máme také mnoho různých barevných a vzácných kovů. Můžeme říci, že strojírenství má u nás velmi velikou perspektivu. Dnes stroje vyrábějí a vyvázejí i země, které nemají ani železo ani vzácné a barevné kovy, proč bychom tedy strojírenství nerozvíjeli my, když naše země je na přírodní zdroje bohatá? Musíme rozvinout strojírenský průmysl, vyrábět hodně strojů a prodávat je, abychom si mohli v cizině nakoupit to, co nemáme.

I když všude na světě již bude komunismus, nebude možné, aby se všude vyrábělo všechno a i pak budeme cestou obchodní výměny posílat jinam věci, kterých u nás budeme vyrábět mnoho, a dovážet si za to věci, které u nás mít nebudeme.

Budeme musít důsledně vystupovat proti poklonkovaní před velkými, vytyčit si čučche ve výchově a rozvíjet vědu v souladu s myšlenkou čučche. Vystupovat proti poklonkovaní před velkými a vytyčovat čučche je nejdůležitější věcí i pro revolucionizaci našich studentů a učitelů.

Znovu zdůrazňuji, že studenti se musí dobře učit a neúnavně usilovat o vlastní revolucionizaci a učitelé musí studenty důsledně vychovávat v duchu myšlenky naší strany o čučche, neúnavně přitom usilující o to, aby ve vědě bylo vytyčeno čučche a aby se učitelé revolucionizovali a připodobňovali dělnické třídě.

Nakonec bych chtěl vyjádřit pevné přesvědčení, že budete, soudružky a soudruzi, revolucionizovat školu a aktivně bojovat o to, aby se z vás stali spolehliví budovatelé komunismu a skvělí revolucionáři a abyste tak skvělým způsobem odpověděli na očekávání, které ve vás strana skládá.